

Konferencja w Kopenhadze

2013-08-13

W dniach 18 - 19 kwietnia w ramach sieci tematycznej USER odbyła się w Kopenhadze konferencja dotycząca konfliktów, dysfunkcji oraz zmian w sposobie użytkowania przestrzeni publicznej.

W konferencji wzięli udział przedstawiciele dziewięciu miast partnerskich (pod przewodnictwem miasta Grenoble), którzy wymieniając się spostrzeżeniami na temat sytuacji w ich regionach szukali rozwiązań globalnego problemu. Stroną goszczącą uczestników seminarium był zespół odpowiedzialny za rewitalizację dzielnicy Sundholm. Oprobowano gości po terenach objętych programem rewitalizacji. Sundholm było dawniej swego rodzaju gettem dla ludzi z niższych warstw społecznych. Miejsce powstało w 1908 roku i zsyłano tutaj ludzi nieposiadających środków do życia, bezdomnych i żebraków, aby żyli na swój własny rachunek, poza prawem i strukturami miasta Kopenhagi.

W 2004 roku powstał plan zagospodarowania przestrzeni, który miał opierać się na przesłaniu WIMBY „Welcome In My Back Yard”, popierającym tworzenie społecznie pożądanym inwestycji w okolicy naszego miejsca zamieszkania. Najważniejszą ideą planu było zintegrowanie dzielnicy Sundholm z resztą miasta oraz zachęcenie większej ilości mieszkańców Kopenhagi do odwiedzenia dzielnicy lub nawet zamieszkania w niej. Podążając za dawnymi duńskimi tradycjami, w które bogato wplecione było rolnictwo oraz ogrodnictwo, stworzono nowy pomysł na rekreację i dekorację dzielnicy. Między osiedlami postawiono skrzynie z ziemią przeznaczone do uprawy roślin. Wszyscy mieszkańcy dzielnicy, a także osoby bezdomne, mogą w takiej skrzyni zasadzić kwiaty oraz rośliny, które będą potem pielęgnować. Innym ciekawym pomysłem było stworzenie swego rodzaju schronienia z ogródkiem, rozsuwanym dachem, ławkami i innymi udogodnieniami do użytku osób bezdomnych.

Ważny wkład w powodzenie seminarium włożył Peter Williams, reprezentujący na spotkaniu miasto Londyn. Zaprezentował on przykłady modelu partnerskiej współpracy opartej na sektorze prywatnym, którego fundusze są bardzo pomocne przy tworzeniu zarówno dużych jak i małych projektów, takich jak londyńska kładka dla pieszych, miejskie tereny zielone, budynek sądu miejskiego. Z kolei Camilla van Deurs, przedstawicielka Gehl Architects przestrzegała przed ciągłym przeznaczaniem zbyt dużej ilości pieniędzy na tworzenie dobrze funkcjonującego ruchu ulicznego, a zbyt małym zaangażowaniem we wprowadzanie udogodnień dla pieszych. Zachęcała też miasta do tworzenia elastycznej przestrzeni publicznej, dzięki czemu miasto będzie mogło rozwijać się bardziej kreatywnie, a mieszkańcy będą mieli więcej własnej przestrzeni.